

УДК 811.161.2'243'373.46:630

УКРАЇНЬСЬКА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЛІСІВНИЦТВА ЯК ОБ'ЄКТ ВИВЧЕННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНЬСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Олена Бурковська

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра українського прикладного мовознавства,
вул. Університетська, 1, кімн. 233, 79000 Львів, Україна,
тел.: 032 239 43 55,
ел. пошта: olenochka444@ukr.net*

Розглянуто особливості вивчення термінології лісівництва на заняттях з української мови як іноземної. Запропоновано прийоми семантизації терміноодиниць, розроблено типи мовленнєвих вправ, призначених для вироблення навичок використання спеціальної лексики у фаховій мові.

Ключові слова: термін, лісівництво, прийоми семантизації, мовленнєві вправи.

Термінологія лісівництва є частиною лексичної системи української мови. Сьогодні помітно активізувалися дослідження різних аспектів терміносистеми лісівництва. Значно розширилася джерельна база терміноодиниць лісової галузі з огляду на появу великої кількості спеціальних наукових праць, словників та енциклопедій з лісівництва. Вони сприяють конкретизації змісту понять та систематизації термінології лісівництва.

З огляду на поглиблення міжнародних зв'язків, збільшення кількості у вишах України на факультетах, які стосуються лісової галузі, іноземних студентів, зростає потреба в розробленні методики викладання термінології лісівництва в іншомовній аудиторії. Галузеві термінології в курсі української мови як іноземної ставали предметом дослідження О. Андрес (спортивна термінологія), О. Кровицької (історична лексика), З. Куньч (науково-технічна термінологія), П. Луня (термінологія конституційного права), І. Процик (релігійна лексика), Л. Синишин (астрономічна лексика), Г. Тимошик (лексика бджільництва), О. Туркевич (термінолексика методики викладання української мови), Н. Яніцької (соматична лексика), О. Богуш (астрономічна термінологія), І. Фецько (термінолексика музейництва). Окремі аспекти подання термінології лісівництва в іншомовній аудиторії на прикладі художнього тексту розглянуто в нашому дослідженні [1]. Проте в лінгводидактиці української мови як іноземної не опрацьовано викладання термінології лісівництва на основі термінів Державного стандарту та спеціальних лексикографічних джерел з лісівництва, що є важливо як і для фахівців цієї галузі, так і для студентів-іноземців, які навчаються на спеціальних факультетах профільних вищих навчальних закладів. Тому дослідження української термінолексики лісівництва в курсі української мови як іноземної є актуальним.

Мета статті – розглянути особливості роботи з термінологією лісівництва у процесі навчання української мови іноземців, що передбачає розв'язання таких завдань: 1) на матеріалі Держстандарту, словників та енциклопедій з лісівництва розробити прийоми семантизації спеціальних понять; 2) запропонувати різні типи

вправ для вироблення у студентів-іноземців практичних умінь та навичок використання термінів лісівництва у фаховому мовленні.

Важливим для процесу вивчення термінів лісівництва в іншомовній аудиторії є Державний стандарт України "Лісівництво: терміни та визначення" (1997 р.). Його автори (А. Миронюк, О. Похітон, М. Задависьвічка, М. Сукноваленко) уклали реєстр термінів галузі лісівництва та визначили зміст понять, які вони позначають. Терміни, зафіксовані у Стандарті, є "обов'язковими для використання в усіх видах нормативної документації, науково-технічній, довідковій та навчально-методичній літературі, що належить до лісівництва" [2 : 1]. Потрібно ще на початковому етапі ознайомити іноземця з цим документом, звернути увагу на вміщені у Стандарті абеткові покажчики термінів. Самостійно використовувати матеріали Стандарту студент зможе лише на основному та завершальному етапах вивчення української мови як іноземної, зважаючи на рівень мовної компетенції іноземця.

Значною допомогою в процесі навчання термінології лісівництва в іншомовній аудиторії може слугувати двотомна Українська енциклопедія лісівництва (УЕЛ), яка вміщує близько 3 тис. термінів, що сприяють узагальненню результатів теоретичних і прикладних лісівничих досліджень в Україні [15 : 7]. Українська енциклопедія лісівництва допоможе і у викладанні лінгвокраїнознавства, адже вміщує статті, що описують номенклатурні назви, які позначають географічні особливості українських земель, різноманітні заповідники, заказники, дендропарки, що розміщені на території України, ботанічні сади при навчальних закладах, описано створення та історію розвитку, структуру парків, основні види рослин у них, наприклад: *Азовський лісовий масив, Апишинецький заказник, Асканія-Нова, Березнівський лісовий коледж, "Білий потік", Ботанічний сад Волинського університету, Великоанадольський ліс, "Веселі Боковеньки" дендропарк, Гермаківський дендропарк, Гірськокарпатський округ, Гірськокарпатський округ, Гладинський заказник, Гомольшанський національний парк, Дальницький заказник, Дача Галілея, Дашівський заказник* [15 : 21, 32, 33, 52, 57, 81, 102, 108, 157, 169, 169, 171, 179, 197, 197, 198] та ін. У додатку до Української енциклопедії лісівництва подано біографічні статті про видатних учених, які зробили великий внесок у розвиток лісівничої науки України, авторів важливих праць з лісівництва. Іноземцеві, який вивчає термінологію лісівництва, буде цікаво дізнатися про науковців, а викладачі української мови як іноземної зможуть використати матеріал цих статей для укладання текстів для читання.

На нашу думку, терміни лісівництва потрібно подавати іноземцям на всіх етапах вивчення української мови. Звичайно, більшість термінів на позначення основних понять лісівництва іноземні студенти вивчають на заняттях, пов'язаних із лісовою галуззю. Курс української мови, на нашу думку, допомагає студентові глибше проникнути в понятійне поле терміноодиноць, усвідомити їхні системні зв'язки, зайти відповідники в інших мовах, зокрема рідній.

Найперше доцільно ознайомити іноземних студентів із загальними поняттями науки лісівництва, напр.: *ліс, лісівництво, лісознавство, лісорослинні умови, лісистість, лісові землі, лісові ресурси, лісова асоціація, лісовий фонд, деревостан* [6 : 196–197, 198, 203, 204, 195, 201, 201, 198, 201, 100] та ін. Щодо термінів на позначення основних понять лісівництва, то їх потрібно вводити поступово, зосереджуючи увагу на таких лексико-тематичних групах:

а) види і характеристики деревостану: *деревостан вегетативного походження, деревостан корінний, деревостан насіннєвого походження, деревостан паростевий, деревостан перестійний, перестійні деревостани, деревостан похідний,*

деревостан пристигаючий, деревостан середньовіковий, деревостан стиглий, мішаний деревостан, простий деревостан, стиглий деревостан, вік деревостану, вікова структура деревостану, склад деревостану, намет деревостану, зімкнутість намету, ріст деревостану, розвиток деревостану, рідколісся, повнота деревостану, повнота деревостану абсолютна, повнота деревостану відносна, густина деревостану, продуктивність деревостану, бонітет деревостану [6 : 100, 100, 100, 100, 100, 296, 100, 296, 100, 101, 226, 101, 354, 65, 66, 344, 234, 143, 317, 319, 316, 283, 283, 283, 90, 298, 38];

б) типи, складники та характеристики лісу: *тип лісу, ліси аридні, ліси високопродуктивні, ліси водорегулюючі, ліси експлуатаційні, ліси захисні, ліси зеленої зони міста, ліси листопадні, ліси мішані, ліси особливого призначення, ліси острівні, ліси приполонинні, ліси перестійні, ліси природні, ліси протиерозійні, ліси рекреаційні, болотні та заболочені ліси, субір, груд, панівна порода, супутня порода, листяні ліси, підріст, підгін, підлісок, суховерхість, самосів [6 : 370, 197, 197, 197, 197, 197, 197, 197, 197, 197, 197, 197, 198, 198, 37, 358, 89, 262, 359, 195, 274, 272, 273, 359, 334];*

в) спеціальне використання запасу деревини: *рубка суцільна, рубки вибіркові, оборот рубки, очищення місця рубки, огляд місця рубань, ширина лісосіки, напрям лісосіки, прилягання лісосіки, термін прилягання лісосік [6 : 328, 329, 245, 259, 248, 399, 235, 294, 368];*

г) вирощування, формування та поновлення лісу: *куртина, природне поновлення, поновлення лісу природне, поновлення лісу попереднє, поновлення лісу супутнє, поновлення лісу насіннєве, поновлення лісу паросткове, період поновлення лісу, зрідження деревостану природне, посадка, посадка з натягом, посадка із зазором, технологія вирощування лісового садивного матеріалу, диференціація дерев [6 : 187, 296, 287, 287, 287, 287, 270, 146, 289, 289, 289, 369, 106];*

г) рубання, пов'язані з веденням лісового господарства: *освітлення, прочищення деревостану, проріджування, рубка прохідна, рубка вузьколісосічна, рубка головного користування, рубка групово-вибіркова, рубка Дауервальд, рубка санітарна, ландшафтні рубки, рубка реконструктивна, лісовідновлювальна рубка, черговість рубок догляду, повторюваність рубок догляду, інтенсивність рубок догляду, омолодження чагарників, технологія рубок догляду, технологічний коридор [6 : 255, 303, 301, 328, 327, 327, 327, 303, 328, 193, 328, 201, 396, 283, 152, 251, 369, 368].*

На початковому етапі варто акцентувати увагу на найбільш уживаних термінах лісової галузі. Для того, щоб іноземець правильно зрозумів та засвоїв фахову термінологію, застосовують спосіб семантизації – ”процес і результат повідомлень таких відомостей про мовну одиницю, які дозволяють використовувати її в тому чи іншому виді мовленнєвої діяльності” [7 : 178].

Найбільш ефективним способом семантизації термінології лісівництва на початковому етапі є наочність. Так, іноземним студентам доречно показати різні види деревостану та типи лісу на малюнку (зображальна наочність): *чистий деревостан, хвойна деревна порода, широколистяний ліс*. Також допоможе у цьому Українська енциклопедія лісівництва, яка вміщує близько 700 ілюстрацій.

Ще один спосіб семантизації лісівничих термінів – це опис, зокрема логічної дефініції. Проте потрібно стежити за тим, щоб саме пояснення не було складнішим за термін. Якщо визначення Держстандарту або словника є зрозумілим, можна скористатися цими джерелами, якщо ж у поясненні є ще незрозумілі терміни лісівництва, краще подати своє визначення або використати інший спосіб семантизації,

напр.: *лісознавство – науково-теоретична частина лісівництва* [2 : 3], *зруб – ділянка земель, на яких вирубано ліс*.

Для семантизації термінів ефективним може бути перелічення, тобто подання значення цілого через значення частини або навпаки, напр.: *види рубання – доглядове рубання, прохідне рубання, санітарне рубання, ландшафтне рубання, реконструктивне рубання, лісовідновлювальне рубання; види деревостану – деревостан вегетативного походження, корінний деревостан, деревостан насінневого походження, паростевий деревостан, перестійний деревостан, похідний деревостан, мішаний деревостан, простий деревостан, стиглий деревостан; типи лісу – аридні ліси аридні, високородуктивні ліси, водорегулюючі ліси, експлуатаційні ліси, захисні ліси, ліси зеленої зони міста, листопадні ліси, мішані ліси, ліси особливого призначення, острівні ліси, приполюнні ліси, перестійні ліси, протиерозійні ліси, рекреаційні ліси, болотні ліси*.

Попри те, що використання синонімів є найпоширенішим способом семантизації слів [11 : 26], для пояснення термінів лісівництва він не є настільки ефективним. У термінології синоніми – це терміни, що стосуються того самого денотата, але мають відмінності в понятійному плані, а також відрізняються семантикою словотворчих елементів, етимологією, ступенем сучасності та особливостями функціонування [10 : 181]. Мовознавці (А. Коваль, І. Кочан, О. Мартиняк, Т. Михайлова та ін.) неоднозначно ставляться до явища синонімії в термінології. Більшість науковців прагне до її усунення, хоча вказує на неможливість повного вилучення синонімів з термінології. Як зазначає А. Коваль, "наявність синонімічних термінів у науковому стилі мови є, хоч і небажаним, але неминучим наслідком бурхливого розвитку науки і техніки" [3 : 159]. На нашу думку, наявність синонімів у термінології лісової галузі свідчить не про багатство мови, як у загальноживаній лексиці, а про складні процеси формування та становлення української термінології лісівництва на сучасному етапі. Тому іноземним студентам варто вказати на це та виділити із синонімічного ряду найбільш вдалий варіант. Прикладами словотвірних, лексичних та синтаксичних синонімів у термінології лісівництва можуть слугувати терміни: *рубання (рубка), парость (поросль), сугруд (сугрудок), лісовий настил (лісова підстилка), чагарники (кущі), рослинність дібровна (неморальна), рубка формування ландшафту (ландшафтні рубки)* [5 : 46, 54, 37, 58, 50, 57].

Часто в термінології лісівництва функціонують абсолютні синоніми – пари слів, одне з яких інтернаціональне або запозичене, а інше автохтонне. Дослідниця Л. Селівестрова зазначає, що в навчанні іноземних студентів потрібно використовувати тільки українські відповідники, зокрема на початковому етапі [13 : 83]. Іноземним студентам можна навести такі приклади: *угруповання рослинне (фітоценоз), форма життєва (біоморфа), тип лісової ділянки (едатон)* [5 : 56, 57, 55]. Термінознавці (Т. Кияк, І. Кочан, Т. Панько, Л. Симоненко, О. Іващишин та ін.) по-різному трактують роль запозичень в українській термінології. Погоджуємось із твердженням Л. Симоненко, що мова при термінотворенні "не може обійтися своїми власними ресурсами, тому термінологія багатьох галузей знань різних мов послуговується лексичними та словотворчими засобами високорозвинутих літературних мов" [14 : 6]. Іноземним студентам потрібно наголосити на тому, що в українській терміносистемі лісівництва слід надавати перевагу автентичним лексемам.

Ще один спосіб семантизації – використання антонімів, напр. : *широколистяний ліс – дрінолистяний ліс* [2 : 13], *світлохвойний ліс – темнохвойний ліс* [2 : 13], *чистий деревостан – мішаний деревостан* [2 : 9], *простий деревостан –*

багатоярусний деревостан [2 : 9], *корінний деревостан* – *похідний деревостан* [2 : 8]. Невідомі студентам-іноземцям терміни-антоніми краще подавати разом з дефініцією та пояснювати лексичне значення слів, пор.: *субір* "ліс на відносно бідних піщаних та глинисто-піщаних землях" – *сугрудок* "ліс на відносно родючих ґрунтах" [2 : 13].

Семантизаційний прийом, який використовують на всіх етапах вивчення української мови як іноземної, – це вказівка на словотвірну цінність слова. На основі словотвірного ланцюжка можна продемонструвати процес включення семантики твірного слова в похідне і, виявивши різницю у їхній словотвірній структурі, спробувати з'ясувати специфіку лексичного значення, напр.: *рубання* – *зруб* – *недоруб*, *лісистість* – *лісівництво* – *лісознавство* – *лісопоновлення* – *лісосіка*, *підгін* – *підлісок* – *підріст*.

Ефективним прийомом семантизації фахової лексики може бути переклад лексичної одиниці. У лінгводидактиці поширена точка зору, що переклад необхідний там, де неможливі інші прийоми семантизації [8 : 3]. Найчастіше переклад використовують для одноразової семантизації. Цей прийом найбільш ефективний для початкового етапу навчання української мови як іноземної. Перекладають здебільшого рідною мовою іноземця або використовують мову-посередник. Прямий переклад може бути допоміжним у навчанні іноземців термінів лісівництва, напр.: *групи лісів* – *forestgroups*, *Waldgruppen*, *grupy lasow*; *деревина* – *wood*, *Holz*, *drzewno* [5 : 25, 22].

Правильному перекладу термінології лісівництва сприяють спеціальні перекладні словники з лісівництва. На сучасному етапі є декілька перекладних словників у галузі лісового господарства. Найважливіші англійські терміни та терміносполуки зі сфери лісового господарства, лісової механізації та лісозаготівлі, що поширені у світовій практиці галузі охоплює "Англо-український словник лісотехнічних термінів" (автори Л. Миклаш та Б. Магура). [9 : 3]. Наприкінці 2014 р. опубліковано "Лісотехнічний термінологічний словник", який укладено українською, російською та англійською мовами. Він містить близько 4 тис. термінів з таких основних напрямів лісової галузі, як: лісознавство, лісівництво, лісові культури, фітомеліорація, лісова таксація, лісовпорядкування, мисливствознавство, ландшафтна архітектура, садово-паркове господарство, деревиназнавство, недревні ресурси лісу, деревообробні технології, технології лісозаготівлі, економіка та менеджмент лісових і деревообробних підприємств, екологічна економіка. Видання цього словника зумовлене насамперед практичними потребами – забезпечити розширення міжнародних зв'язків у галузі лісового господарства на сучасному етапі. Переклад українських термінів лісівництва англійською, німецькою та польською мовами подає термінологічний словник "Лісівництво" (2006 р.; 2013 р.). Його автори (В. Бондаренко, С. Землинський, Л. Копій, Г. Криницький, В. Лавний, В. Мазепа) вперше здійснили спробу видання словника, який укладено "відповідно до сучасного стану та потреб лісогосподарського виробництва, лісівничої науки та освіти" [5 : 6].

Найпоширенішим прийомом семантизації є тлумачення значення. Залежно від етапу навчання використовують рідну мову іноземця, мову-посередник або українську мову як іноземну. Тлумачення семантики терміна українською мовою доречно на основному та завершальному етапах, напр.: *суховерхість* "наявність сухої верхини на дереві, що росте" [2 : 16], *сушняк* "мертві дерева, що лежать на землі" [2 : 40].

Не менш важливим для освоєння термінів лісівництва є їхнє нормативне наголошування. Значною допомогою в цьому стане використання на заняттях з української мови як іноземної "Короткого тлумачного словника-довідника понять і термінів лісівництва" (2009 р.). Укладачі словника Р. Вінтонів та О. Гриджук ставили

за мету подати "стисло інформацію про значення лісу, його функції, кількісні та якісні характеристики лісів України" [4 : 4]. Словник-довідник налічує понад 500 термінів, що стосуються "лісових ресурсів, лісівництва, деревинознавства, лісової типології, захисту лісу, організації лісового господарства" [4 : 4]. Кожен термін у словнику-довіднику подано з наголосом, напр.: *заболо'чений бір, лісовідно'влення* [4 : 33, 44].

У практиці навчання мови як іноземної найчастіше використовують комплекс прийомів, зважаючи на основні лінгводидактичні вимоги до семантизації нових лексичних одиниць, а саме: науковість, ефективність прийомів семантизації в певній ситуації та функціональність. Для засвоєння спеціальної термінології іноземними студентами потрібно урізноманітнювати способи семантизації, зважати на рівень знань української мови, етап навчання та склад слухачів.

Для вироблення практичних умінь та навичок ефективно сприймати терміни лісівництва іноземному студенту потрібно запропонувати комплекс вправ. Важливими є лексичні та граматичні вправи, які удосконалюють мовленнєві навички, закріплюють мовні знання, розширюють комунікативну компетентність іноземних студентів.

Серед лексичних вправ, що допомагають закріпити терміни лісівництва, можуть бути такі:

Вправа 1. Доберіть синоніми до поданих слів.

Рубання, парость, сугруд, лісовий настил, чагарники, рубка формування ландшафту, фітоценоз, тип лісової ділянки.

Вправа 2. Доберіть антоніми до поданих слів. Поясніть відмінність між їхнім значенням.

Широколистяний ліс, темнохвойний ліс, чистий деревостан, багатоярусний деревостан, корінний деревостан, субір.

Граматичні завдання необхідні студентам-іноземцям для того, щоб зрозуміти закономірності творення і вживання граматичних форм у мовленні та особливості їх поєднання у словосполучення та реченні. Для вивчення граматичних властивостей термінів лісівництва пропонуємо такі вправи:

Вправа 1. Знайдіть і випишіть власну назву. Провідмінійте її.

Високопродуктивний ліс, експлуатаційний ліс, Великоанадольський ліс, захисний ліс, ліс зеленої зони міста, листопадний ліс, мішаний ліс, острівний ліс.

Вправа 2. Згрупуйте подані слова за частинами мови.

Садити, лісовий, природний, паросток, попередньо, насіннєвий, деревостан, посадка, вирощувати.

Виявити словотвірні особливості термінів лісівництва, їхні лексичні та морфологічні системні зв'язки на рівні кореневоспоріднених слів допоможуть словотвірні вправи. Вони сприяють кращому запам'ятовуванню слів, розумінню їхнього лексичного значення, напр.:

Вправа 1. З'ясуйте, яким способом утворились подані слова. Доберіть до них твірні слова.

Рубання, зруб, недоруб; лісистість, лісівництво, лісознавство, лісопоновлення, лісосіка; підгін, підлісок, підріст.

Вправа 2. Утворіть за зразком:

- 1) прикметники від іменників;
- 2) прислівники від прикметників;
- 3) іменники від дієслів.

Зразок: ліс – лісовий; темний – темно; рубати – рубання.

- 1) *хвоя, насіння, парк, дерево;*
- 2) *світлий, чистий, вузький, багатоярусний, сухий, стиглий;*
- 3) *проріджувати, освітлювати, призначити, прилягати, поновити, вирощувати, сіяти.*

На заняттях з української мови як іноземної треба виконувати вправи, які розвивають уміння і навички з усіх видів мовленнєвої діяльності. Набути навичок правильного написання спеціальної лексики лісівництва допоможуть такі орфографічні вправи:

Вправа 1. Запишіть слова за викладачем, який диктує. Поставте наголос на кожному слові.

Азовський лісовий масив, Апишинецький заказник, Асканія-Нова, Березнівський лісовий коледж, "Білий потік", Ботанічний сад Волинського університету, дендропарк "Веселі Боковеньки", "Високогірний" дендрологічний парк, Гірськокарпатський округ, Гомольшанський національний парк, Дальницький заказник, Дача Галілея.

Вправа 2. Напишіть невеликий твір-опис лісу (5–7 речень), використовуючи малюнок. Перевірте написання спеціальних лісівничих термінів за Українською енциклопедією лісівництва.

Отже, вдало дібрані прийоми семантизації термінів лісівництва, а також спеціально створена система вправ здатні забезпечити ефективне засвоєння студентами-іноземцями лексичних, граматичних і словотвірних особливостей лісівничої термінології.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бурковська О. Термінологія та номенклатура лісівництва в курсі української мови як іноземної / Олена Бурковська // Теорія і практика викладання української мови як іноземної : зб. наук. праць. – Львів, 2014. – Вип. 10. – С. 113–120.
2. ДСТУ 3404-96 Лісівництво. Терміни та визначення. – Київ : Держстандарт України, 1997. – 43 с.
3. Коваль А. Синоніміка в термінології / А. Коваль // Дослідження з лексикології й лексикографії. – К., 1965. – С. 157–168.
4. Короткий тлумачний словник-довідник понять і термінів лісівництва / М-во освіти і науки України, НЛТУ України; [укладач. : Р. Вінтонів, О. Гриджук]. – Львів : НЛТУ України, 2009. – 87с.
5. Лісівництво. Термінологічний словник / В. Бондаренко, С. Землинський, Л. Копій та ін. / за ред. Г. Криницького. – Львів : Вид-во НЛТУ України, 2013. – 70 с.
6. Лісотехнічний термінологічний словник : український, російський, англійський / за ред. Ю. Туниці, В. Богуслаєва. – Л. : Піраміда, 2014. – 967 с.
7. Методика / под ред. А. Леонтьєва. – М. : Русский язык, 1988. – 180 с.
8. Методика преподавания русского языка как иностранного на начальном этапе обучения / Г. И. Дергачева и др. – М., 1983. – 283 с.
9. Миклаш Л., Магура Б. Англо-український словник лісотехнічних термінів / Л. Миклаш, Б. Магура. – Львів : Каменяр. – 2013. – 124 с.
10. Панько Т. Українське термінознавство : підручник / Таміла Панько, Ірина Кочан, Галина Мацюк. – Львів : Світ, 1994. – 216 с.
11. Процик І. Презентація нової лексики в лінгводидактиці для чужоземців / Ірина Процик // Теорія і практика викладання української мови як іноземної : зб. наук. праць. – Львів, 2007. – Вип. 2. – С. 24–30.
12. Рогацова Г. Термін у художньому тексті. [Електронний ресурс] / Г. Рогацова. – Режим доступу : [http://www.ekmair.ukma.kiev.ua/bitstream/Holosovska\(Rohachova\)_Terminteksti.pdf](http://www.ekmair.ukma.kiev.ua/bitstream/Holosovska(Rohachova)_Terminteksti.pdf)

13. Селівестрова Л. Відбір лексики іншомовного походження до підручника української мови як іноземної / Л. Селівестрова // Теорія і практика викладання української мови як іноземної : зб. наук. праць. – Львів, 2006. – Вип. 1. – С. 80–85.
14. Симоненко Л. Українська наукова термінологія : стан та перспективи розвитку / Л. Симоненко // Українська термінологія і сучасність : зб. наук. праць. – К., 2001. – Вип. IV. – С. 3–8.
15. Українська енциклопедія лісівництва : у 2 т. / за ред. С. Генсірука. – Львів : НВФ "Українські технології", 1999. – Т. 1. – 464 с.; 2007. – Т. 2. – 470 с.

*Стаття надійшла до редакції 23.02.2015
доопрацьована 04.03.2015
прийнята до друку 23.03.2015*

UKRAINIAN FORESTRY TERMINOLOGY AS AN OBJECT OF STUDY AT THE UKRAINIAN LESSONS AS A FOREIGN LANGUAGE

Olena Burkovska

*Lviv Ivan Franko National University,
Department of Applied Linguistics,
1 Universitetska St., room 233, 79000 Lviv, Ukraine
phone: 032 239 43 55
e-mail: olenochka444@ukr.net*

The article analyses the forestry terminology studying at the Ukrainian lessons as a foreign language. It states that the forestry terminology should be presented to the international students at all stages of studying Ukrainian and the Ukrainian course helps them to go deeper into the conceptual field of terminology, understand its system connections, find the equivalents in other languages, including the native language.

The techniques of forestry terminology semantization are developed on the basis of the Ukraine State Standard of Forestry Science (Terminology and definitions, 1997), dictionaries and encyclopedias on forestry science. The article determines that it is necessary to begin with getting the international students acquainted with the general concepts of forestry science. The terminology denoting the basic concepts of forestry science should be introduced step by step, focusing attention on the lexical-thematic groups used to describe the types and characteristics of stand; types, elements and characteristics of forest; special use of stand; cultivation, formation and regeneration of forest; felling related to forestry.

It is pointed out for the international students to study terminology is necessary to vary the ways of semantization and take into account the level knowledge of Ukrainian, studying stage and audience.

The article provides the types of language and speech exercises that help international students to develop the practical abilities and skills to study efficiently the forestry terminology, reinforce the language skills and broaden the communicative competence of international students.

Key words: term, forestry, techniques of semantization, speaking exercises.